

РЕШЕНИЕ

№ 17374

гр. София, 21.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 22.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2441** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 26, ал. 4 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя.

Образувано е по жалба на Д. Г. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], общ. Р., обл. Б., [улица], срещу Разпореждане № 4505-40-162/03.02.2025г., издадено от директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ при НОИ.

Жалбоподателят възразява срещу невключването в процесното разпореждане на дължащото му се, но неизплатено обезщетение на основание чл.222,ал.3 от КТ. Твърди, че не му връчена справка по чл.4, ал.1 от Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя /Наредбата/. Сочи, че на 04.02.2025г. се е снабдил с изпълнителен лист, от който видно, че дружеството е осъдено да му заплати дължимото обезщетение по чл.222,ал.3, пр.2 КТ, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението в съда, но същият не е бил приложен към заявлението за отпускане на гарантирано вземане, тъй като той все още не е бил наличен. Поддържа, че липсата на доказателства за начислено и неизплатено обезщетение в изготвената служебна справка не е липса на правно основание за изплащането му. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят не се явява и представлява. Депозирани са писмени бележки.

Ответникът – директорът на Фонд „Гарантиране на вземанията на работниците и служителите“ при НОИ, представляван от процесуален представител юрк. П., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.07.2024 г. Д. Г. Г. е подал Заявление – декларация с вх. № 4502-01-65 за отпускане на гарантирано вземане по ЗГВРСНР, във връзка с прекратено трудово правоотношение с „Селена 52“ ЕООД, считано от 01.02.2023г.

По така подаденото заявление е издадено от директора на ФГВРС оспореното Разпореждане № 4505-40-162/03.02.2025г., с което на основание чл.26, ал.1 от ЗГВРСНР е отпуснато гарантирано вземане общо в размер на 1439.72 лв., от които за начислени, но неизплатени брутни трудови възнаграждения в размер на 1339.97 лв. и за начислени, но неизплатени парични обезщетения в размер на 99.75 лв.

В мотивите за издаване на процесното разпореждане е посочено, че с Решение № 888 от 21.06.2024г. на СГС, ТО, VI състав, по търг.д. № 20231100901218, вписано в ТРРЮЛНЦ на 24.06.2024г., е открито производство по несъстоятелност на „Селена 52“ ЕООД и дружеството е обявено в несъстоятелност. При извършената проверка от контролен орган на ТП на НОИ С. град е установено, че работодателят не е издал справки по приложение № 1 към чл. 4, ал.1 от Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя, поради което са издадени служебни справки за размера на начислените, но неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения. Административният орган е посочил, че при преценка на правото и определянето на размера на гарантираното вземане на заявителя Д. Г. е взета предвид изготвената служебна справка за размера на гарантираното вземане, като с оглед обстоятелството, че липсват доказателства за начислени и неизплатени обезщетения по КТ, в т.ч. и обезщетение по чл.222, ал.3 от КТ, липсва правно основание за тяхното изплащане.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според чл. 26, ал. 1 ЗГВРСНР гарантираното вземане се изплаща въз основа на издадено разпореждане от директора на фонда. В случая оспореното разпореждане е издадено от В. Б., която, видно от приложената по делото Заповед № 8/17.06.2024г., е назначена на длъжността директор на ФГВРС, следователно оспореният акт е издаден от компетентен орган. Разпореждането е издадено в писмена форма, съдържа изискуемите специални реквизити по чл. 10, ал. 3 от Наредбата, като не се констатираат пороци във формата, нито допуснати съществени процесуални нарушения.

Гарантирани вземания на работниците и служителите по смисъла на ЗГВРСНР са начислените и неизплатени трудови възнаграждения, дължими по индивидуални и колективни трудови договори, както и парични обезщетения, дължими от работодателя по силата на нормативен акт – чл. 3 ЗГВРСНР.

Съгласно чл.222,ал.3 от КТ, при прекратяване на трудовото правоотношение, след като работникът или служителят е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, независимо от основанията за прекратяването, той има право на обезщетение от работодателя в размер на брутното му трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, а ако е придобил при същия работодател или в същата група предприятия 10 години трудов стаж през последните 20 години - на обезщетение в размер на брутното му трудово възнаграждение за срок от 6 месеца. Видно от посочената разпоредба, начисляването и изплащането на обезщетението по чл.222, ал.3 КТ е нормативно установено, следователно попада в обхвата на гарантираните вземания по чл.3 от ЗГВРСНР.

Процедурата по изплащане на гарантираните вземания е уредена в Глава четвърта на ЗГВРСНР, а редът и начинът за информирание на работниците и служителите, както и за отпускането и изплащането на гарантираните вземания, се уреждат с наредба на Министерския съвет (чл. 29 ЗГВРСНР) - Наредбата за реда и начина за информирание на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя.

Съгласно чл.4 от Наредбата, в срок до 21 дни от вписване на съдебното решение по чл. 6 ЗГВРСНР в търговския регистър работодателят изготвя за всяко правоимащо лице справка по образец съгласно приложение № 1. Справката се изготвя в 3 екземпляра - за лицето, за ТП на НОИ и за работодателя. Екземплярът за правоимащия работник или служител се връчва лично или се изпраща чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка. Съгласно чл. 6, ал.1 от Наредбата работниците и служителите могат да оспорят данните в справката по чл. 4, като подадат възражение пред работодателя в срока по чл. 5, ал. 1. Работодаателят информира контролните органи на НОИ за получените възражения и дава становище по тях в хода на проверката /ал.2/ и преценява основателността на възраженията, като издава или отказва да издаде нова справка до приключване на проверката по чл. 5, ал. 1 /ал.3/.

С разпоредбата на чл.5 от Наредбата контролните органи на НОИ са задължени в едномесечен срок от вписване на съдебното решение по чл. 6 ЗГВРСНР в търговския регистър да извършат проверка при работодателя по изготвените справки, като съставят констативен протокол в 3 екземпляра - един за работодателя и два за ТП на НОИ. Към констативния протокол се прилагат изготвените от работодателя справки за ТП на НОИ и документи, удостоверяващи упражняването на дейност най-малко 12 месеца преди началната дата на неплатежоспособността, съответно на свръхзадължеността.

В случая по делото е безспорно, че работодателят не е изготвил справките по чл.4 от Наредбата, респективно такива не са изпращани на жалбоподателя и същият не е могъл да реализира правата си по чл.6. Предвид липсата на изготвени от работодателя справки, административният орган е издал служебни такива. В служебната справка, издадена на жалбоподателя, не е включено обезщетение по чл.222,ал.2 КТ поради липса на данни за начислено и неизплатено такова обезщетение.

От друга страна, установява се по делото, че въз основа на Заповед за изпълнение № 524/2024г. по частно гр.д. № 20241240100957/2024г., на Д. Г. Г. е издаден изпълнителен лист срещу „Селена 52“ ЕООД за сумата от 5852, 58 лв., представляваща обезщетение по чл.222,ал.3,пр. 2 от КТ, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението в съда – 26.07.2024г. до окончателното изплащане на задължението; както и 1027.03 лихва на основание чл.228, ал.3 от КТ. Изпълнителният лист е издаден на 04.02.2025г., т.е. след процесното разпореждане. Същият удостоверява съществуването на вземане за обезщетение по чл.222, ал.3 КТ в полза на жалбоподателя срещу работодателя „Селена 52“ ЕООД, което попада в обхвата на гарантираните вземания по чл.3 от ЗГВРСНР.

Съгласно чл.142, ал.2 АПК установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. В случая представеният по делото изпълнителен лист удостоверява наличието на вземане за обезщетение по чл.222,ал.3 от КТ в полза на жалбоподателя, което представлява нов факт, който е релевантен за размера на гарантираното вземане, но не е бил установен и взет предвид от административния орган при издаване на оспорения акт, което е довело до неговата незаконосъобразност. С оглед на това процесното разпореждане следва да бъде отменено и преписката да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне по отношение размера на гарантираното вземане след преценка на предпоставките за изплащане на обезщетението по чл.222,ал.3 от КТ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. трето и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Разпореждане № 4505-40-162/03.02.2025г., издадено от директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ при НОИ в частта, с която не е отпуснато на Д. Г. Г. гарантирано вземане за обезщетение по чл.222, ал.3 от Кодекса на труда.

ВРЪЩА преписката на директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ при НОИ за ново произнасяне в отменената част съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: